

	<p>zásah do principu rovnosti všech vlastníků, jak je zakotven do ustanovení čl. 11 odst. 1 věta druhá Listiny základních práv a svobod („Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu“). Pro založení této nerovnosti přitom neexistuje žádný ospravedlnitelný důvod.</p> <p>Nadbytečnost předmětného ustanovení pak vyplývá z naprosté absence důvodů pro to, aby způsob stanovení náhrady za přičlenění byl v případě honebních pozemků s právem hospodařit Státního pozemkového úřadu stanoven odchýlně od obecné úpravy obsažené v zákoně o myslivosti, která dopadá na ostatní vlastníky přičleněných honebních pozemků.</p> <p>SVOL s ohledem na uvedené navrhuje, aby návrh § 4 odst. 5 byl z Návrhu zcela vypuštěn.</p>	<p>honebních pozemků ve výměře cca 120 000 ha v cca 5 000 honitbách, a je nemyslitelné, aby o výši náhrady v konečné fázi rozhodovaly soudy.</p> <p>Nesouhlasíme s připomínkou týkající se “zakládání nerovného postavení mezi držiteli honiteb při vyplácení náhrad“.</p> <p>Náhrada za přičlenění je vlastně reciproční hodnotou nájemného. Jde o občanskoprávní nárok věřitele vůči dlužníkovi, kterým je vždy vlastník honitby, nikdy nájemce honitby.</p> <p>Již při současné právní úpravě mají držitelé dvou rozdílných (i třeba sousedících) honiteb rozdílnou výši dohodnutých náhrad s konkrétními osobami. Není dáno, že výše náhrady za užívání honebních pozemků v dané honitbě musí být jednotná pro všechny vlastníky přičleněných pozemků. I nyní je vyplácena rozdílná výše náhrady podle osoby tak, jak si ji účastníci dojednali v dohodě o užívání – náhradě za přičlenění honebních pozemků. V mnoha případech není náhrada vlastníkům vůbec vyplácena, a ani není poukazována na zvláštní účet, a tím de facto sami držitelé honiteb zakládají nerovné postavení vlastníků přičleněných pozemků.</p>
--	--	--

V Praze dne 5. listopadu 2018

Vypracovala: JUDr. Dominika Nasková, Ph.D.